

Joi, 22 Octombrie, 2026

Sf. Ier. Averchie, episcopul Ierapolei,

cel întocmai cu Apostolii

Sf. 7 tineri din Efes

Coloseni 1

²⁴ Acum mă bucur de suferințele mele pentru voi, și'n trupul meu împlinesc lipsurile necazurilor lui Hristos pentru trupul Său, adică Biserica,

²⁵ al cărei slujitor am devenit în virtutea economiei lui Dumnezeu ce mi-a fost dată pentru voi, aceea de a plini¹ cuvântul lui Dumnezeu,

²⁶ taina cea din veci ascunsă și din generații, dar acum descoperită sfinților Săi;

²⁷ lor a vrut Dumnezeu să le arate care este bogăția slavei acestei taine între neamuri, adică Hristos Cel dintru voi, nădejdea slavei!

²⁸ Pe El Îl vestim noi, pe tot omul sfătuindu-l și pe tot omul învățându-l întru toată înțelepciunea, pentru ca pe tot omul să-l înfățișăm desăvârșit întru Hristos Iisus.

²⁹ Spre aceasta mă și ostenesc, luptându-mă potrivit lucrării Lui,

¹ A plini: a traduce în fapt; a converti virtualul în real.

care'n mine se săvârșește cu putere.

Luca 9

⁷ Și de toate cele petrecute a auzit Irod tetrarhul și era nedumerit; că se spunea de către unii că Ioan a înviat din morți;

⁸ iar de către alții, că Ilie s'a arătat; și iarăși de către alții, că un profet din cei vechi a înviat.

⁹ Iar Irod a zis: „Lui Ioan, eu i-am tăiat capul. Cine este dar acesta despre care aud astfel de lucruri?” Și căuta să-L vadă.

¹⁰ Și întorcându-se apostolii, I-au spus toate câte au făcut. Și luându-i doar pe ei-înde-ei, S'a dus într'un loc pustiu, spre cetatea numită Betsaida.

¹¹ Dar când au aflat mulțimile, s'au dus după El; și El, primindu-le cu bunăvoință, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu; iar pe cei ce aveau trebuință de vindecare, îi

vindeca.²

Tâlcuire

Auzind despre faptele lui Hristos Mântuitorul, Irod a zis: „Lui Ioan eu i-am tăiat capul; cine este, dar, Acesta?” și a dorit să-L vadă. A dorit să îl vadă și a căutat prilej pentru asta, însă nu s-a învrednicit, fiindcă o făcea nu pentru credință și mântuire, ci din curiozitate deșartă. Curiozitatea e o gâdilare a minții; nu adevărul este calea ei, ci noutatea. Ca atare, de multe ori ea nu se mulțumește cu adevărul însuși, ci caută să ajungă prin mijlocirea lui la ceva deosebit; și născocind acest „ceva” deosebit, se oprește asupra lui și îi atrage și pe alții. Adevărul rămâne aici în umbră, și în față stă născocirea. Așa sunt în zilele noastre năravurile minții nemțești. Nemții sunt înnebuniți după născociri. Au acoperit întregul tărâm al adevărului dumnezeiesc, ca și cu un nor, cu născocirile lor. Luați dogmele, luați morala, luați istoria, luați cuvântul lui Dumnezeu, totul

este ticsit de născociri, încât nu mai poți să ajungi la adevărul lui Dumnezeu. Și totuși, aceste născociri îi interesează – pe ei și pe cei de același cuget cu ei. Adevărul lui Dumnezeu este simplu: cum să se îndeletnicească mintea trufașă cu el? Mai bine să născopească de-ale sale. Este mai original, deși aceste născociri sunt slabe ca pânza de păianjen. Ca să vedeți că așa este, uitați-vă la teoriile cosmogonice actuale: seamănă cu aiurarea unui om beat sau care vorbește în somn. Dar cât de bune par ele celor care le-au inventat! Câte puteri și cât timp se irolesc pentru asta – și totul în zadar! Lucrul s-a săvârșit simplu: „A zis, și s-au făcut; a poruncit, și s-au zidit”. Mai bine de atât n-o să descopere nimeni.³

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.